

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการไล่ตามถั่วหนึ่งกำมือ (สิ่งที่มีค่าเล็กน้อย) ในเวลานี้จึงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อ (สำหรับกุมาริโดยเฉพาะ)

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกว่าลูกกำลังก้าวหน้าไปในหนทางของความรู้?

คำตอบ: ลูกๆ ที่จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขเสมอ และผู้ที่สติปัญญาของเขาไม่ได้เร่ร่อนไปที่ใดในเวลาของการจดจำระลึกถึง ผู้ที่ไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ในสติปัญญาของพวกเขา ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาเขามีสมาธิ ผู้ที่ไม่ได้สัปหงกและผู้ที่มีการพรหมของความสุขที่สูง เป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขากำลังก้าวหน้าไปในหนทางแห่งความรู้

โอมชานติ ลูกๆ นิ่งๆ อยู่ที่นี่เป็นเวลานานมาก สิ่งนี้เข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกๆ ราวกับว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในชีวาหลา (วัดของชีวา) ลูกๆ จดจำชีพบาบาและลูกก็จดจำสวรรค์ด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกได้รับความสุข ถ้าสติปัญญาของลูกจดจำว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในชีวาหลา ลูกก็จะมีความสุข ในที่สุดแล้วทุกคนต้องไปสู่ชีวาหลา ไม่มีใครจะนั่งอย่างถาวรในดินแดนแห่งความสงบ ที่จริงแล้วดินแดนแห่งความสงบเรียกว่าชีวาหลา และดินแดนแห่งความสุขเรียกว่าชีวาหลาด้วยเช่นกัน ทั้งสองที่ก่อตั้งโดยพ่อ ลูกๆ ต้องจดจำทั้งสองนี้ ชีวาหลานั้นสำหรับความสงบและอีกชีวาหลาหนึ่งสำหรับความสุข นี่คือนิรันดร์แห่งความทุกข์ เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดนอกจากดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ไหนก็ตาม แม้ว่าลูกกำลังอยู่ในธุรกิจของลูก ลูกควรที่จะจดจำชีวาหลาทั้งสองในสติปัญญาของลูก ลูกต้องลืมดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกๆ รู้ว่าโรงคำประเวณีนี้หรือดินแดนแห่งความทุกข์นี้จะจบสิ้นลง ในขณะนี้ ลูกๆ ไม่ควรที่จะสัปหงกในขณะที่นั่งอยู่ที่นี่ สติปัญญาของลูกๆ หลายคนก็เร่ร่อนไปในทิศทางอื่น มีอุปสรรคต่างๆ ของมายา พ่อบอกลูกๆ แล้วแล้วเล่าว่า ลูกๆ มานมานะบาฟ! พ่อบอกลูกถึงวิธีการที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่หนึ่งทำให้สติปัญญาของลูกจดจำว่าลูกจะไปชีวาหลา ดินแดนแห่งความสงบก่อนและจากนั้นลูกก็จะไปยังดินแดนแห่งความสุข ด้วยการจดจำสิ่งนี้บาปของลูกจะถูกตัดออกไปอย่างต่อเนื่อง ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะก้าวหน้าไปมากเท่านั้น ลูกไม่ควรจะนั่งที่นี่ด้วยความคิดอื่นใด มิฉะนั้นลูกก็จะสร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น แทนที่จะให้คุณประโยชน์แก่พวกเขา ลูกก็จะสร้างความสูญเสียแก่พวกเขา ก่อนหน้านั้นเมื่อมีการทำให้ลูกนั่งสมาธิ จะมีการให้ใครบางคนนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเพื่อที่จะตรวจสอบว่าใครกำลังนั่งสัปหงกและใครกำลังนั่งหลับตา ดังนั้นลูกควรอยู่อย่างระมัดระวังมาก พ่อก็เคยเห็นเช่นกันว่าโยคะของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่ไหนหรือไม่ หรือว่าลูกสัปหงกหรือไม่ ผู้คนมากมายมาที่นี่และไม่เข้าใจอะไรเลย ครูบราห์มินนำพวกเขามา นักเรียนที่ดีมากควรจะอยู่ข้างหน้าชีพบาบา เพื่อที่พวกเขาจะไม่สร้างความประทับใจที่ผิด เพราะผู้เดียวนั้นไม่ได้เป็นครูธรรมดา พ่อหนึ่งที่นี่และสอนลูก ลูกควรที่จะนั่งที่นี่ด้วยความระมัดระวังอย่างมาก บาบาทำให้ลูกนั่งในความสงบเป็นเวลา 15 นาที แต่ลูกก็นั่งเป็นเวลา 1 หรือ 2 ชั่วโมง ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นนักรบ ผู้ที่อ่อนแอต้องได้รับการตักเตือน จากการได้รับการตักเตือน พวกเขาก็จะตื่นตัวและระมัดระวัง เป็นราวกับว่าผู้ที่ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงแต่เฝ้าแต่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์กำลังสร้างอุปสรรค เพราะสติปัญญาของพวกเขาเฝ้าแต่เร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่ง ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นคนซึ่ง, คนขี้เมา, และทหารเดินเท้ากำลังนั่งอยู่ที่นี่ วันนั้นบาบามาไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ แบบจำลองของชีวาหลา, โรงคำประเวณีและยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ทั้งสามสิ่งนี้ที่ลูกๆ ได้แสดงไว้ที่พิพิธภัณฑ์และนิทรรศการเป็นวิธีที่ดีมากที่จะอธิบายความรู้ให้แก่ผู้คน ลูกควรทำให้แบบจำลองมีขนาดใหญ่มาก ลูกควรได้ห้องประชุมที่ใหญ่ที่สุดและดีที่สุดสำหรับการแสดงรูปแบบจำลองนี้ เพื่อที่สิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้คนได้อย่างรวดเร็ว ลูกๆ ควรคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้และคิดว่าจะปรับปรุงรูปแบบจำลองนั้นให้ดีขึ้นอย่างไร ลูกควรทำรูปจำลองของยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ให้ดีมาก ผู้คนสามารถได้รับความเข้าใจที่ดีมากด้วยสิ่งนั้น ลูกแสดงให้เห็นว่ามีห้าถึงหกคนกำลังนั่งในทาปาเซียด้วย แต่ไม่ใช่ ลูกควรแสดงให้เห็น 10 ถึง 15 คนกำลังนั่งในทาปาเซีย ลูกควรจะทำภาพที่ใหญ่มากและเขียนอย่างชัดเจนมาก ลูกอธิบายอย่างมากแต่ผู้คนก็ยังไม่เข้าใจอย่างแท้จริง ลูกพยายามที่จะอธิบายแต่พวกเขาก็มีสติปัญญาที่เป็นหิน ดังนั้นมากเท่าที่จะเป็นไปได้ลูกควรที่จะอธิบายให้ชัดเจนอย่างมาก ผู้ที่ซ่อนแหวอยู่ในงานรับใช้ควรที่จะคิดเกี่ยวกับวิธีที่จะเพิ่มงานรับใช้ ไม่ได้มีความสุขมากมายนักในการอธิบายด้วยการใช้เครื่องฉายโปรเจกเตอร์และนิทรรศการเท่ากับเมื่อลูกอธิบายที่พิพิธภัณฑ์ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลยด้วยการใช้เครื่องฉายโปรเจกเตอร์ สิ่งที่ดีที่สุดคือพิพิธภัณฑ์ แม้ว่ามันอาจจะมีความเล็กก็ตาม ในห้องหนึ่งควรจะมีความของชีวาหลา โรงคำ

ประเวณี และยุคลบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ต้องใช้สติปัญญาที่กว้างใหญ่มากที่จะอธิบายสิ่งนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และครูที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาแล้ว แต่ท่านก็จะไม่ได้เพียงแค่จะนั่งลงและคิดว่าลูกๆ ควรจะสอบผ่าน M.A. หรือ B.A. (หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตหรือปริญญาตรี) ของพวกเขา พ่อไม่ได้เพียงแค่จะนั่งอยู่ที่นี้ ท่านจะจากไปในเวลาอันสั้น มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อยและผู้คนก็ยังไม่ได้ตื่นขึ้นมา ผู้ที่เป็นลูกสาวที่ดีก็จะพูดว่า ทำไมฉันต้องสูญเสียเวลาของฉันเพื่อเงินเพียงแค่ 400 ถึง 500 รูปีเหล่านี้? แล้วฉันจะได้รับสถานภาพใดในชีवालยา? บาบาเห็นว่ากุมารีนั้นเป็นอิสระ ไม่ว่าลูกจะได้รับเงินเดือนสูงเท่าไรก็ตาม นั่นก็เหมือนกับถั่วเพียงหนึ่งกำมือ ทั้งหมดนั้นกำลังจะจบสิ้นลง จะไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกสิ่งถั่วหนึ่งกำมือ อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่ปล่อยวางเลย ที่นั่นลูกได้รับถั่วหนึ่งกำมือ และที่นั่นลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลก สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงถั่วที่มีค่าไม่กี่สตางค์ แล้วเหตุใดลูกถึงทำให้ตนเองทุกข์ด้วยการวิ่งไล่ตามสิ่งเหล่านั้น? กุมารีเป็นอิสระ การศึกษานั้นก็มีค่าเพียงไม่กี่สตางค์เท่านั้น หากลูกหยุดการศึกษาเล่าเรียนนั้นและเฝ้าแต่ศึกษาความรู้นี้อย่างต่อเนื่อง สติปัญญาของลูกก็จะเปิด ลูกสาวเล็กๆ ควรจะนั่งลงและให้ความรู้แก่ผู้ที่แก่กว่าและอธิบายว่าพ่อมาเพื่อก่อตั้งชีवालยา ลูกรู้ว่าทุกสิ่งที่นี่จะกลายเป็นฝุ่น ลูกจะไม่มีแม้แต่ถั่วเหล่านั้นในโชคของลูก บางคนอาจจะมีถั่วห้าเม็ด นั่นคือห้าแสนรูปีในมือของพวกเขา แต่นั่นก็จะถูกทำลายเช่นกัน ขณะนี้มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก แต่ละวันสถานการณ์ก็เลวร้ายลง หันดูนั่นก็มีภัยพิบัติ ความตายก็จะเกิดขึ้นโดยทันที แม้ขณะนี้ขณะที่กำลังกำถั่วไว้ในมือของพวกเขา พวกเขา ก็จากร่างของพวกเขาดังนั้นผู้คนจะได้รับการปลดปล่อยจากพฤติกรรมที่เป็นเช่นนั้น อย่าได้มีความสุขเพียงแค่ได้เห็นพิพิภรณ์ ลูกต้องแสดงความมหัศจรรย์ ผู้คนจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง พ่อกำลังให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกๆ อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่มีแม้กระทั่งถั่วในโชคของพวกเขา ทุกสิ่งจะถูกทำลาย แทนที่จะเป็นเช่นนั้น , ทำไมไม่ประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองจากพ่อ? ไม่มีควมยากลำบากใดๆเลยในสิ่งนี้ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกต้องทำให้มือที่กำลังกำถั่วของลูกว่างเปล่าและเติมด้วยเพชรพลอยไว้ในมือและกลับบ้าน พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน เหตุใดลูกจึงสูญเสียเวลาของลูกจากการวิ่งไล่ตามถั่วหนึ่งกำมือเล่า? ใช่ หากใครบางคนแก่ชราและมีลูกมากมาย เขาก็ต้องดูแลลูกๆ ของเขา เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับกุมารี เมื่อใครก็ตามมาเพียงแค่อธิบายแก่พวกเขาว่าพ่อกำลังให้อำนาจในการปกครองนี้แก่พวกเรา ดังนั้นจึงควรที่จะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครอง เวลานี้กำมือของลูกกำลังจะกลับมาเต็มไปด้วยเพชร ทุกสิ่งอื่นกำลังจะถูกทำลาย พ่ออธิบายว่า ลูกได้ทำบาปมาเป็นเวลาถึง 63 ชาติเกิด บาบอื่น ๆ คือการประณามพ่อและเหล่าเทพ ลูกได้กลับมาไม่กี่เลสและลูกก็เคยดูหมิ่นพ่อด้วยเช่นกัน ลูกเคยดูหมิ่นพ่ออย่างมากมาย พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกๆ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก อย่าได้พูดว่า บาบ ฉันไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ จงพูดว่า บาบ ฉันไม่สามารถจดจำได้ว่าฉันเป็นดวงวิญญาณ ฉันลืมตนเอง การมีสำนึกที่เป็นร่างกายถึงการลืมตนเอง หากลูกไม่สามารถที่จะจดจำว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วลูกจะสามารถจดจำพ่อได้อย่างไร? จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากด้วยเช่นกัน แต่ใช่ มีการต่อต้านจากมายาด้วย แม้ว่าผู้คนจะศึกษากิตะ ฯลฯ พวกเขา ก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย คัมภีร์หลักสำหรับบาร์ตคือกิตะ แต่ละศาสนาก็มีคัมภีร์ของตนเอง ไม่มีผู้ใดที่ก่อตั้งศาสนาจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นสัจกูรู นี่คือการผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ มีเพียงสัจกูรูเดียวเท่านั้น แต่มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่ากูรู หากใครบางคนสอนงานของช่างไม้หรือวิศวกร เขาก็เป็นกูรูเช่นกัน ใครก็ตามที่สอนบางสิ่งคือกูรู แต่มีเพียงสัจกูรูเดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกได้พบกับสัจกูรูแล้ว ท่านคือพ่อที่แท้จริงและครูที่แท้จริงด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูกๆ ไม่ควรที่จะไม่ระมัดระวัง ลูกไปจากที่นี่หลังจากที่ได้รับความสะดวกขึ้นเป็นอย่างดีมาก แต่ลูกก็ลืมทุกสิ่งทันทีที่ลูกไปถึงบ้าน มีการหลงโง่อย่างมากมายในกรุงชังของครรร ที่นั่นครรรคือปราสาทราชวัง ไม่มีการทำกรรมที่เป็นบาปใดๆที่ใครจะต้องสัมผัสกับการหลงโง่ที่นี่(ในมรณ) ลูกๆ ก็เข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อเป็นการส่วนตัว ภายนอกที่บ้านของลูก, ลูกจะไม่พูดสิ่งเดียวกัน ที่นั่นลูกจะเข้าใจว่าพี่น้องของลูกกำลังสอนลูก ลูกมาที่นี่โดยตรงเบื้องหน้าของพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมาก มีความแตกต่างระหว่างวิธีที่พ่ออธิบายและวิธีที่ลูกๆ อธิบาย พ่อหนึ่งที่นี่และเตือนลูกๆ ท่านอธิบายแก่ลูก พ่อพูดว่า, “ลูกๆ” และอธิบายแก่ลูก ลูกเข้าใจเกี่ยวกับชีवालยา(วัดของชีวา)และโรงคำประเวณี(เวชยาลยา) นี่เป็นเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด แสดงสิ่งนี้ให้เห็นอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้คนจะสามารถมีความสุขได้ ที่นั่นลูกอธิบายในลักษณะที่เบาสบาย แต่ลูกต้องอธิบายให้แก่พวกเขาอย่างจริงจังเพื่อให้พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนมาก จงมีความเมตตาต่อตนเอง ลูกจะเพียงแค่อยู่ในโรงคำประเวณีนี้หรือ? บาบาก็มีความคิดเกี่ยวกับวิธีที่จะอธิบาย ลูกๆ ก็ทำความเพียรพยายามอย่างมาก แต่มันก็เหมือนราวกับว่าไม่มีอะไรซึมเข้าไป พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า, “ใช่ ใช่ นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก และเธอควรจะอธิบายสิ่งนี้ในหมู่บ้านด้วยเช่นกัน”, แม้ว่าพวกเขาเองจะไม่เข้าใจสิ่งใด ผู้คนที่มั่งคั่งที่มีเงินมากมายก็จะไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาไม่ได้ให้ความใส่ใจต่อสิ่งนี้เลย พวกเขาจะมาในเวลาสุดท้าย แต่แล้วมันก็จะสายเกินไป ทรัพย์สมบัติของพวกเขาจะไม่ได้มีประโยชน์ใดและพวกเขาจะไม่สามารถอยู่ในโยคะได้ อย่างไรก็ตาม ใช่ หากพวกเขารับฟังสิ่งนี้พวกเขาก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ผู้ที่ยากจนสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมาก ลูกกุมารีมะอะไร?

กุมาริกล่าวได้ว่ายากจน เพราะเป็นลูกชายที่ได้รับมรดกของพ่อของพวกเขา แต่ใช่ หลังจากที่ไดยกุมาริให้ เธอก็ต้องแหวะในกิเลส พวกเขาพูดว่า แต่งงานกันนะแล้วฉันจะให้เงินแก่เธอ หากลูกต้องการที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกก็จะไม่ได้รับแม้แต่หนึ่งสตางค์ ดูที่ทัศนคติของพวกเขา ลูกต้องไม่หวาดกลัวผู้ใด ลูกควรที่จะอธิบายทุกสิ่งอย่างเปิดเผย ลูกควรจะต้องตัวอย่างมาก ลูกกำลังบอกสิ่งๆที่สมบูรณ์ นี่คือการพบกัน ในด้านนั้นมีถั่วหนึ่งกำมือและในด้านนี้มีเพชรหนึ่งกำมือจากการเป็นเหมือนสิ่ง เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมามีค่าที่จะอยู่ในวัด ลูกควรจะทำความเพียรพยายามและได้รับชาติเกิดที่เป็นเช่นเพชร ใบหน้าของลูกควรจะเป็นเหมือนกับสิ่งโตที่กล้าหาญ ใบหน้าของบางคนเป็นเหมือนกับแพะที่ขี้ลาด พวกเขาจะหวาดกลัวแม้แต่เสียงเล็กน้อย พ่อเตือนลูกๆทุกคน กุมาริไม่ควรจะติดกับ หากลูกติดกับในบ่วงพันธะลูกก็就会被ตีเพื่อกิเลส หากลูกซึมซับความรู้เป็นอย่างดี ลูกก็จะกลายเป็นจักรพรรดินีของโลก พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อที่จะให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคน พ่อคือเจ้าแห่งคนจน กุมารินั้นยากจน เมื่อพ่อแม่ไม่สามารถจะทำให้ลูกสาวแต่งงานได้ พวกเขาทำให้เธอไป ดังนั้นกุมาริควรจะมีความสุขซึ่งอย่างมาก ฉันควรจะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดี นักเรียนที่ดีจะให้กำลังใจต่อการศึกษาล่าเรียนของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม แล้วพวกเขาคือผู้ที่ได้รับทุนการศึกษา ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น และนั่นเช่นกันจะเป็นไปสำหรับ 21 ชาติเกิด ที่มีความสุขชั่วครว วันนี้นักได้รับสถานภาพ แต่หากลูกตายในวันถัดไปทุกสิ่งก็จบสิ้นลง มีความแตกต่างระหว่างโยคีและโบริใช้ไหม (ผู้ที่ต้องแหวะในความทุกข์จากการใช้ประสาทสัมผัส) พ่อพูดว่า ให้กำลังใจต่อผู้ที่ยากจนมากกว่า แทนจะไม่มีผู้ที่ร่ำรวยใดๆจะใส่ใจสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่พูดว่า สิ่งนี้ดีมาก องค์กรนี้ดีมากและสิ่งนี้จะให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย พวกเขาเองไม่ได้รับประโยชน์อะไรเลย พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้ดีมาก แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอกทุกสิ่งก็จบสิ้นลง มายานั่งอยู่พร้อมกับไม้และทำให้พวกเขาสูญเสียความกระตือรือร้นทั้งหมด ด้วยการตบตีลูกเพียงครั้งเดียว เธอก็ทำให้พวกเขาสูญเสียสติปัญญาทั้งหมดของพวกเขา พ่ออธิบายว่า ดูสุขภาพของบาร์ตีได้กลายเป็นเช่นไร ลูกๆลูกๆจะเข้าใจละครนี้เป็นอย่างดี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งถั่วหนึ่งกำมือและทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อ อย่าได้หวาดกลัวสิ่งใด จงไม่พลาดกลัวและอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ใช้เวลาของลูกไปในทางที่มีค่าในการหารายได้ที่แท้จริง

2. ลืมดินแดนของความทุกข์นี้และจดจำชีวาอายุ, นั่นคือ, ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ตระหนักถึงอุปสรรคของมายาและคงอยู่อย่างระมัดระวังจากสิ่งเหล่านั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายและได้รับใบประกาศนียบัตรของความพอใจทั้งสาม ในขณะที่มีผลกระทบต่อนักอื่นด้วยชีวิตโยคีของลูก
ความพอใจคือเป้าหมายพิเศษของชีวิตโยคี ผู้ที่อยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นพอใจมีผลกระทบกับชีวิตโยคีของพวกเขาด้วยผู้อื่นโดยอัตโนมัติ เช่นเดียวกับที่สิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์สร้างผลกระทบต่องานแวดล้อม ดังนั้นชีวิตโยคีที่ง่ายดายก็สร้างผลกระทบเช่นกัน ใบประกาศนียบัตรทั้งสามของชีวิตโยคีคือจะต้องพอใจกับตนเอง พอใจกับพ่อ และที่สามคือพอใจกับครอบครัวทางโลกและทางจิต

คติพจน์: ผู้ที่มีดีลักษณ์ของอำนาจในการปกครองตนเอง มีมโนกรรมของการให้คุณประโยชน์โลก และนั่งอยู่บนบัลลังก์ของสภาพของพวกเขาคือราชาโยคี

*** โอม ซานติ ***